

Quantummechanica 1 (NS-202b)

21 april 2005

Opgave 1

- Wat is de dimensie (i.e. eenheid) van de golfvunctie?
- Wanneer krijgen we met het “instorten van de golfvunctie” te maken?
- We meten de impuls voor een vrij deeltje. Wat kunnen we nu over de verwachte positie zeggen?
- Een deeltje in een potentiaalput bevindt zich in de grondtoestand $\psi(x)$. Wat is de betekenis van een golfvunctie $\theta(X) = -i\psi(x)$?
- Waarom is het begrip “simultane meting van plaats en impuls” in de quantummechanica niet bruikbaar?
- Waarom is het nu juist de *groepsnelheid* en niet de fasesnelheid die met de klassieke “snelheid” van een vrij deeltje overeenkomt?
- Waarom is met het vinden van de stationaire oplossingen van de Schrödingervergelijking ook het algemene probleem van de tijdsevolutie van de golfvunctie opgelost?
- Hoe groot is \hbar ongeveer (orde van grootte is genoeg, denk aan de dimensie!)?
- Wat is de commutator $[x, p]$ van plaats en impuls?
- Wat wordt bedoeld met “tunneling”? Waarom is dit een “typisch quantummechanisch” effect?

Opgave 2

Beschouw het ééndimensionale systeem van een vrij deeltje (potentiële energie $V(x) = 0$) met periodieke randvoorwaarden, d.w.z. $\psi(x + L) = \psi(x)$ voor zekere (positieve) afstand L . Dit komt neer op de beweging van een “deeltje op een cirkel”.

- Vind de stationaire toestanden (vergeet niet te normeren). Stel het energieschema op. Welke energieniveaus zijn gedegenererd?
- We kunnen de stationaire toestanden ook weergeven als even ($f(x) = f(-x)$) en oneven ($f(x) = -f(-x)$) functies op het interval $(-L/2, +L/2)$. Hoe hangen deze functies samen met de stationaire oplossingen uit onderdeel (a.)?
- Nu zet men een ondoordringbare muur in $x = -L/2$ (vanwege de periodieke randvoorwaarden wordt deze automatisch herhaalt in $x = +L/2$ (!)). Bereken weer de stationaire toestanden.
- Stel het energieschema op voor het geval (c.) en vergelijk met het energieschema van het geval (a.). Bespreek de verschillen (let ook op de eventuele degeneratie).
- We halen nu de muren (van geval c.) weer weg, maar zetten een verstoring van de potentiaal $\alpha\delta(x)$ in de oorsprong. Welke representatie (zie a. en b.) is nu het handigst om deze configuratie te beschrijven en waarom? Wat gebeurt er met de ontaarding? (N.B.: Er wordt geen *berekening* gevraagd!)

Opgave 3

We beschouwen de gebonden toestanden van een deeltje met massa m in een één-dimensionale potentiaal

$$V = \infty, x < 0,$$

$$V = 0, 0 \leq x \leq a,$$

$$V = V_0, x > a$$

waarbij $a > 0$ een afstand voorstelt en $V_0 > 0$ te nemen is. Noem de energie van het deeltje E .

- Teken de potentiaal. Vind de relevante oplossingen van de Schrödingervergelijking in de gebieden $x < 0$, $0 \leq x \leq a$ en $x > a$.
- Stel de randvoorwaarden voor dit probleem op.
- Laat zien dat de gebonden toestanden gegeven worden door de vergelijking

$$\tan \frac{\sqrt{2mEa}}{\hbar} = -\sqrt{\frac{E}{V_0 - E}}$$

- Onderzoek de bovenstaande vergelijking door de volgende vragen in aanmerking te nemen:
 - Is er tenminste één gebonden toestand?
 - Kunnen er méér dan één bestaan?
 - Kunnen er oneindig veel gebonden toestanden bestaan?

(NB: Je wordt niet verwacht deze transcendente vergelijking op te lossen! Gebruik een schetsje en beredeneer.)

- Schets de golffunctie van een eventuele grondtoestand zonder bovenstaande vergelijking op te lossen.